

Šolska torba

Pred mnogimi, mnogimi leti so bile zime še zelo mrzle in zapadlo je veliko snega.

Otroci smo komaj čakali, da so se pojavili kopasti, črni oblaki, ki so pomenili ples snežink in ki smo ga tako radi opazovali. Vsaj meni je bil silno všeč. Stopil sem k oknu in tako dolgo strmel v padajoče snežinke, da sem imel občutek, kot da bi se dvignil in peljal proti nebu. To pa je trajalo samo trenutek, potem sem moral pa znova poskusiti, če mi bo ponovno uspel podvig v nebo. Zima pa ni imela samo prijetnih strani, dnevi so bili dokaj naporni. Če je zapadel sneg, smo zjutraj morali gaziti v dolino, kar ni bilo lahko. V šolo smo prišli mokri, izmučeni in premraženi. Na srečo smo imeli v razredu lončeno peč, pri kateri smo se grel in sušili mokra oblačila.

Vsako leto pa je prišel čas, ki smo se ga zelo veselili. Tedaj namreč, ko je sneg zmrznil in je nastala ledena skorja, po kateri smo lahko hodili, ne da bi se pogreznili v sneg. Lahko smo tudi šli kar po bližnjici navzdol čez travnike po »srenu«, kakor smo doma pravili tej ledeni skorji na snegu. Šolska pot je bila tedaj za polovico krajša - kakšno veselje! Otroci smo bili

zelo iznajdljivi, izumili smo posebno prometno sredstvo, prav za vožnjo po snegu.

To niso bile smuči in tudi ne sani. Bilo je zelo preprosto. Vsešli smo se na usnjene šolske torbe in juhej! je šlo kot divja jaga po hribu navzdol. Nekega dne pa se je prepetilo, kar bi se ne smelo. Moj

mlajši brat je obvisel na bodeči žici, ki smo jo morali vsakokrat prestopiti, če smo hiteli čez travnike. Izgubil je šolsko torbo, ki je drsela kot raketa po »srenu« navzdol. Vsi smo jo kriče hoteli ujeti, a bila je veliko prehitra. V dolini pa je kot nalašč štrbunknila v potoček in končno le obvisela na grmu ob potoku. Kakšna polomija! Zvezki so se razleteli po snegu, enega pa je potoček odnesel bogvekam. Hitro smo jih pobrali in dirjali v šolo. Preplašeni in zadihani smo se opravičevali učitelju in mu pripovedovali pripetljaj s šolsko torbo.

Zelo smo bili olajšani, da učitelj ni bil preveč hud in da smo smeli posušiti torbo in šolske stvari v kotu na topli lončeni peči.

